

Izhaja vsak četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša celo leto 4 krone, za pol leta 2 krone. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta 1,50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge deželne Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravnništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Solski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Gorno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Prvi avstrijski zadrugi shod.

(Dalje.)

Dne 30. maja se je vršilo II. slavnostno zborovanje. Na dnevnem redu so bili sledeči referati: a) Temeljna načela za poslovanje skladišnih zadrug; b) Izkušnje glede ustanovitve in poslovanja vinarskih zadrug; c) Načela za zadrugi mlekarški obrat in za zadrugi prodajo jaje; d) O obdobju i o plačevanju neposrednih pristojbin v smislu avstrijskih davčnih in pristojbinskih zakonov; e) O stanju vprašanja glede vojaške dobave; f) Članstvo občin pri hranilnicah in posojilnicah; g) Razmerje med poljedelskimi in obrtnimi zadrugami.

K prvemu referatu so bili oglašeni trije govorniki, ki so slavili sledeče, po shodu soglasno sprejete predloge. Prvi predlog Filipa Trautza, deželnega poslanca in predsednika skladišne zadruge v Počeradu, se je glasil:

I. Vpelje naj se enotno žitno seme, brez pogreška, v svrhu, da se doseže odgovarjajočo kakovost žita. Dobava semena naj se olahkoti članom poljedelskih skladišnih zadrug s tem, da se dovolijo znatni popustki na voznini.

II. Pri deželnih osrednjih zvezah se ima nastaviti skupen, trgovsko izobražen in stvari več potovalni uradnik za prodajo, predno se oživotvori enotna nakupna in prodajna centrala, in to v svrhu, da se doseže bolj lahko in bolj urejeno prodajo.

III. Od strani deželnih zvez, eventualno od strani Splošne zveze (na Dunaju) naj se sestavijo in izdajo potrebna načela in navodila za poslovanje, posebno pa tudi za knjigovodstvo skladišč, v kolikor se je dosedaj v tem oziru nabralo izkušnje.

IV. Potrebno je, da smatrajo skladišča za svojo nalogo, da vršijo splošno zadrugi in poljedelsko kulturno delo, tako n. pr. da poučujejo in dajajo razjasnila članom; da se vdeležijo poljedelskih razstav, kongresov in enket, posebno pa da sodelujejo pri delovanju mednarodne poljedelske zveze za stalnost in tvorjenje žitnih cen.

Predlog drugega referenta, nadspektora Ludvika Liebmayera na Dunaju, se je glasil:

„I. avstrijski poljedelski zadrugi shod na Dunaju izjavlja na temelju skušenj, katere je zadobil na podlagi dosedanjega poslovanja skladišnih zadrug, prepričan, da se da skladiščno, za poljedelce izredno važno akcijo, le tedaj koristno izvesti, ako se pazi na zadrugi in trgovska načela.“

Posebno bi bilo priporočati, da se vršijo v posameznih občinah skladišnega delokroga shodi v svrhu, da se razširijo in utrdijo z živo besedo zadrugi načela.

Največ je treba paziti na to, da se uporabi zadostno, izučeno upravno osebje, da se doseže pravilno trgovsko poslovanje skladišč.

Brezpogojno potrebno je, da se združijo vsa skladišča ene kronovine v deželno zvezo, katera ima skrbeti, da se vrši poslovni obrat, in ako treba, da se tudi pouči personal skladišne zadruge.

Zeleti je, da dobijo skladišne zadruge letne podpore iz javnih sredstev v zneskih, ki so potrebni, da se pokrijejo amortizacije investicij in to vsaj za prvih 10 poslovnih let.

Ker oddajajo navadno skladišne zadruge vojaški upravi žito, ki je čisto in glede hektoliterke teže težje, se priznava, da je opravičena zahteva, da se za tako blago plača tudi višja cena nego za blago trgovcev.“

Predlog referenta Josipa Reicherta, načelnika skladišne zadruge v Skalici, se je glasil:

„Z ozirom na to, da so skladišne zadruge po svojem bistvu toliko prodajalne kolikor predelovalne zadruge, in z ozirom na to še, da bi bilo koristno za tukajšnje državno polovico, da se združijo skladišne zadruge po pokrajinah v osrednje zveze in v nadaljnjem razvoju v državno osrednjo zvezo za prodajo, se predlaga:

1. Naprosi se Splošna zveza avstrijskih poljedelskih zadrug, da pripravi v smislu referatov o avstrijskem skladiščnem zadrugištvu vse potrebno in da provzroči, da se vse skladišne zadruge kolikor mogoče ustanovijo na enotni podlagi, uvažujee kakor gre lokalne gospodarske razmere trga in prodsje, in da se nadalje združijo v deželne organizacije

in zvežejo v državno osrednjo zvezo za prodajo.

2. Določijo naj se na avstrijskih železnicah taki vozni tarifi, da bo mogoče ceneje prevažati žito v prometu med skladiščno zadrugo in med njenimi člani, dalje v medsebojnem prometu skladišč in konečno v prometu skladišč z inozemskimi in tujezemskimi odjemalci, tako da morejo konkurirati inozemski žitni proizvodi tujezemskimi ne samo na notranjih, nego, ako mogoče, tudi na tujezemskih trgih.

3. V kolikor potrebuje vojaštvo pridelke za kruh in krmo, naj jih pokrije v prvi vrsti po skladišnih, poljedelskih zadrugah in združb.“

Drugi referat je obsegal predmet o izkušnjah, ki so se nabrale doslej z ozirom na kletarske zadruge. Poročevalca sta bila Viljem Haufert, ravnatelj zveze kletarskih zadrug v nemškem delu južnega Tirola v Bocenu, in Dr. Hans Wolfgram iz Traismauer-ja. Predlog prvega poročevalca se je glasil:

I. Zadruge vinskih proizvajalcev, katerih svrha je skupno kletarsko izdelovanje vinskih produktov, so se na podlagi dosedanjih, na Tirolskem pridobljenih skušenj izkazale kot potrebne in koristne, da se varuje kmeta, proizvajalca vin, in da se odpravi nerealan prodajo vin ter utrdi zaupanje konsumentnih krogov.

II. Ustanavljanje takih kletarskih zadrug se priporoča vsakemu vinorodnemu kraju, pod sledečimi pogoji:

1. Občina ali vinski pridelovalni distrikt, v katerem se misli ustanoviti kletarska zadruge, mora imeti dovolj produktov, od katerih se pričakuje, da se redno razprodajo. Poleg tega mora biti osigurano že v naprej, da se jesenski pridelki določenih zemljišnih parcelnih števil redno izročijo zadrugi.

2. Kletarski obrat se ustanovi le v primeru obratni legi in se priskrbi že začetkoma tako in s takimi zadostnimi, tehničnimi in administrativnimi sredstvi, da postane z ozirom na pridelavo in prodajo vin sposoben za konkurenco.

3. Voditelji kletarskih zadrug morajo imeti poleg tega, da stvar dobro razumejo in da imajo tudi dobro voljo, tudi dovolj časa na razpolago. Ko se nastavi kletar in vodja, naj se ne

gleda le na to, koliko se lahko prihrani na plači, nego na njih zmožnosti in izkušnje.“

4. Predno se ustanovijo kletarske zadruge, vpraša naj se za svet deželni kulturni svet ali pa zveze, ki so dobro vodjene in poznajo krajevne razmere in stroko.

III. C. kr. poljedelsko ministerstvo in deželne uprave se nujno naprosijo, da povspešujejo ustanovitev kletarskih zadrug tam, kjer se nabujajo omenjeni predpogoji s tem, da jim dovolijo znatne podpore, ako treba tudi zajamčijo obstanek takih zadrug producentov s tem, da jim nudijo finančne podpore v slučaju začasnih težkoč.“

Točko II. je zadrugi shod s svojim sklepom tako spremenil, da se imela glede ustanovitve kletarskih zadrug vprašati za svet le zadrugi osrednje zveze.

Spomini tolminskega turista.

Kje sem hodil, kje sem bil, Kje sem čevljičke rosil? Narodna.

G urednik! verjemite mi, da ga ni lepšega športa, kakor je turistarija. Lovci čepi za grmom ure in ure, zmrzuje in čaka — vidi le zajca — sliši le pasje lajanje; — biciklist drči po cesti, kakor bi ga sam hudi podil, pa ne vidi nič, ne sliši nič; — turist jo pa lepo složno briše naprej, užira lepoto narave, vidi vse, kar se le videti more, po vrhu pa zve še marsikaj zanimivega, kar šegeče ušesa in razveseljuje srce! Zato sem pa turist z dušo in telesom!

Na Krn.

Bila je binkoštna sobota; letos — da veste. Končal sem svoje delo v pisarni zgodaj popoldne, in sedaj kaj storiti: dva dni imam prosto. Doma, v trgu, čepeti in po gostilnah posedati mi ne prija — jaz sem turist — torej ven. Pa — zrak je strašno soparen, meglen — tem boljši, ker skoraj gotovo se še danes vlije ploha in potem imamo najlepše vreme! Torej kam? Na Krn! Sklenjenec — storjeno. Bo prezgodaj, je še sneg na Krnu! Nobenega ugovora! Bo slabo vreme! Turist se ga ne boji! Čevlji, derezi,

Glejmo v mesto Brescia v Italiji. Socialisti-bevelitri, magnalike — so si povsod enaki. Ko je meseca maja v neki cerkvi imel govor menih, pridere notri tropa socialistov. Na ulici zgrabijo nekega pijanca in ga siloma privlečejo v cerkev s pipo v ustah in s pokrivalom na glavi!...

Revež je moral ubogati. Navzoči ga spravijo z lepa iz cerkve. To pa demokrat ni bilo po volji. Začnejo vpiti, razsajati, preklinjati in verne pretepati, da je bilo strah in groza! Govornik preneha in vse po cerkvi gre križem. Slednjič so prišli vojaki in napravili mir.

In pravijo, da je vera zasebna zadeva! Tako uče, a delajo drugače, kajti kdor ni brezverec, tega napadajo in pobijajo s kolom ali nožem! To je prostost dandanes!

LISTEK.

Kaj vse znajo... socialisti.

„Figaro“, list, ki izhaja v Parizu, podaja smešno satirično notico. Vidi se iz iste, kako se v dejanja spolnujejo socialistično-demokratski nazori in nameni.

Neki Bretón, demokrat, je bil francoski poslanec v parlamentu. Slovel je kot velik bogataš, znan je bil pa tudi kot demokrat in revolucionar. Njegovo poslopje je bilo krasno. Vse je razodevalo bogatijo, imovitost in obilnost vsega, nič pa ni kazalo onega vednega ponavljanja demokratov: „Dajmo potrebnim in bodimo vsi enaki, vsi bratje!“

Kaj se zgodi?

Dva tatova vlomita v njegovo poslopje. Noben ju ne zapazi. Ko sta notri, pravi prvi, oziraje se na vse strani: „Ti, dobro sva zadela!“ „Kaj ne?“ odvrne drugi.

„Glej, same dragocene reči,“ pravi prvi, „no, saj vendar nisva zastoj prišla.“

„O to je moralo biti drago in velike vrednosti! Dobro! še posojilnico si napravimo,“ pravi drugi. „Le sem žaklje!“

„Kaj pa je tu na pisalni mizi?“ se začudi prvi. „O, pismo je, pismo v zavrtku! čakaj da pogledam in čitam... da bi te... ali veš kam sva prišla? V poslopje demokrata Bretóna, ki se v zbornici vedno za nas poteguje!... Ah! vendar bi ne bilo prav, takega tovariša oropati... hodi diva proč!...“

„Prav praviš!“ odvrne drugi, „ta je naš zagovornik, naš tovariš, „kompanj“. Pa, glej, glej, kaj je še na mizi! Govor! ki ga je napravil za ljudski shod.“ Vzame v roke in čita: „Bratje in tovariši! Ura socialne pravice je odbila. Kapitalisti nočejo nam dati z lepa. Zgrabite! Vi imate pravico dobiti to, česar imajo oni v obilnosti!“

„Kaj pomeni beseda obilnost?“ pravi prvi tat.

Drugi: „To pomeni vse, kar se ravno ne potrebuje za življenje.“ Prvi: „Tedaj to bi bilo vse, kar je tukaj v sobi. Toda, veš kaj ti rečem, tovariša ne smemo žaliti! Storimo samo, kar on piše in vzemimo mu, kar je v obilnosti, kar je preveč. Nato začne piniti žaklje.“

„Prav je,“ pravi drugi, „le sem, le noter, saj sam tako učim, in sam hoče to imeti.“

Čita dalje: „Ker se bogatini, kapitalisti in mogočnjaki delajo gluhe... tedaj — le naprej! K deljenju njihovega imetja!“

„Ti! ne zabi ure na steni!“ šepeta prvi tovariš. „Ne pusti umazanim kapitalistom nič, kakor to, kar jim je za življenje potrebno!... No, tovariš bo z nami in z našim delom zadovoljen! Še zlatanino v vreče! saj si lahko kupi drugo po novi modi!...“

palica, nahrbtnik... vse je v redu: pojdim!

Pa ne mislite, g. urednik, da sem hodil kakor Vaš dopisnik pred leti, ki je prišel v Krn, se tamkaj dobro najedel in prespal ter jo pobral nazaj v kobarški raj — zbal se je klobuka na Krnu. Ne tako jaz. Res, da je kmalu pričel piš in vihar, ko sem pričel stopati v goro, pa jaz se kaj takega ne vstrašim. Krepko sem jo mahal, in predno se je vihar polgel, ležal sem stegnen v planini Leskovi. Moja obleka se je sušila na drogu, jaz pa sem prigrizoval, zakopan do vratu v seno, sir in kruh. Vesel, da sem jo srečno gori primahal, upajoč, da bo prihodnji dan najlepše vreme — zaspi sladko: zunaj pa mede. Kmalu po polnoči se zbudim; izkobacam se iz sena, stegnem kosti svojega rojstva, pogledam skozi špranjo, in glej: zvezdica pri zvezdici — najlepše vreme, kar si ga le želeli moreš. Stopim iz hleva, vse je belo, vse je zmrznjeno: torej dereze na noge pa hajdi na Krn. Ni bilo še tri ura — že sem stal našemu orjaku na glavi. Krasen razgled, g. urednik, ni mogoče popisati! Bil sem že večkrat tu gori, pa kaj takega še ne! Bil je tako čist zrak, da sem pri solnčnem vzhodu skoraj razločeval hiše v laškem Vidmu — razločeval gondole, ki so se zbujele iz spanja v umazanih beneških kanalih. Vrhovi naših gora bili so popolnoma jasni, stolp s Triglava me je veselo pozdravljaj, in daljni tirolski velikani so mi prikimali. Res, kaj takega nisem pričakoval, kaj takega nisem še videl. In glej, tu se zasliši zvonjenje, krasno, čisto — kaj je to? ... V Krnu zvonijo jutranjico! ... Klobuk doli, počasti Boga in spomni se, da vse kar vidiš, je Bog vstvaril v svojo čast in Tebi v blagor! ... Streslo me je, vzamem iz žepa toplomer, stresem ga ... počakam — ne verjamem — stresem še enkrat, pa ne premakne se ter v enomer kaže — 7° R. Poberem jo v zatišje in se nekoliko poživim.

Koča na Krnu.

Mislil sem jo vbrati proti koči, pa spomnim se, da je bila že lani, ko sem šel na Krn, popolnoma na eno stran zlezla, kakor bi bila pijana, letos pa so sploh menda vse podrli. Veliko sem jih slišal in tudi moje mnenje je, da je bil denar, ki ga je dalo planinsko društvo za to kočo, proč vržen — zato koča stavitelji niso poslušali sveta pametnih mož, da namreč na prelazu ni pravi prostor za kočo. Prihodnje leto misli planinsko društvo baje zidati novo kočo nekoliko sicer oddeljeno od prelaza, pa vendar pod vrhom Krna. Vsak pameten človek bi to odsotoval, zakaj? ... zato, ker gori ni vode, zameti povsod večji ali manjši, hud veter, ... pa predaleč od ljudi; da bi se pa za kočo postavilo varuha, ki bi bil vedno gori, ne kaže radi stroškov. Jako pametno mnenje, ki sem ga slišal, je: Naj se postavi mala kočica na planino „Leskovo“ ali „Zaslav“, kjer so po leti pastirji in se dobi voda, mleko, sir, maslo in — družba; v koči naj bi bil samo prostor za izbo, da se preoblečejo turisti, za kuhinjo, spalnice pa so na hlevih v senu, kjer se lepše spi kakor pa na dijah v koči. Kar bi se pa pri koči prihranilo, za to naj se popravi pot od planine do vrhu Krna, ki je sedaj sploh ni, ampak semora iti kar počez; do koče pa je bila taka pot, da je bila še za kozje preslaba. Ako se pa napravi pot iz planine do vrha, potem pride lahko vsaka ženska v poldrugi uri vrh Krna, tako, da se ravno zdrami, ko pride na vrh. Torej kočo v planino, naprej pa lepo pot, pa bo vsem vstreženo! Naj se torej slavni odbor soške podružnice planinskega društva nikar ne prenaagli.

(Dalje pride.)

Politični pregled.

Državni zbor. — Posl. zbornica nadaljuje še vedno razpravo o obrtni noveli. — V torkovi seji je bil vsprejet predlog manjšine, ki zahteva razširjenje dokaza sposobnosti za vse trgovinske obrti.

Proračunski odsek. — Proračunski odsek se je bavil v petek in večeraj z zadevo pristaniških del v Trstu. Posebna komisija proračunskega odseka, ki je bila poslana v Trst, da se na licu mesta prepriča o stanju teh del, ki stanejo državo ogromno svoto milijonov, se je prepričala, da se je državni denar na nečuden način razsipaval. Prišla je na sled velikanskim nepravilnostim, katere je zagrešil v prvi vrsti nekdanji min. pred. dr.

Körber, ki je kar svojevotjno in na svojo roko oddajal ta dela Ital. podjetniku Faccanoni in pa dunajski stavbeni banki „Union“. S to zadevo torej se je bavil proračunski odsek v petek in večeraj, in razprava spravila je na dan mnogo prav grdih rečij, ki so dokazale, da je tudi pri nas v Avstriji premožnega gnilega, in da bi zaradi tega čifatski dunajski listi boljje storili, ako bi prikazovali v pravi luči svetu korupcijo naše birokracije, katere pogubonosno počenje je čutilo naši davkoplačevalci, ne pa, da se toliko pečajo z rusko birokracijo ki nam ne dela nobene škode.

Min. pred. bar. Beck in trg. min. Fort sta skušala dr. Körberja oprati, kar se jima pa ni posrečilo. Dr. Körber pa, mesto, da bi se prišel zagovarjat, odkuril jo je na Angležko.

Ogrske delegacije. — V pondeljek je imela ogrska delegacija svojo sejo, v kateri se je vnela velika politična debata. Najodločnejše je nastopal proti zunanji politiki grofa Goluhovskega delegat grof Evgen Zichy, ki je predlagal, naj ogrska delegacija izrače grofa Goluhovskemu nezaupanje. Ta predlog je bil sicer odklonjen, a je vendar napravil velik utis na javnost. Delegat Evgen Zichy je med drugim rekel. Dejstvo je, da je v Evropi Nemčija izolirana, le mi vstrajamo pri Nemčiji, kakor da smo nje sluga. Tudi vseh konferenc v Algecirasu kaže slabost naše vnanje politike. Nemčija je šla z glavo ob zid, in mi smo bili sredstvo, po katerem je prišla iz zagate.

Kadarkoli se boče napraviti balkanskim narodom kako sitnost, tedaj prevzema to ulogo naša monarhija.

Grško-romunski spor. — Med Grško in Romunijo je nastal zopet jako hud spor. Diplomatične zveze med tema dvema državama so popolnoma pretrgane. — Bojazen, da bi mogli nastati iz tega spora na Balkanu komplikacije, ki bi lahko spravile v nevarnost evropski mir, ni popolnoma neopravičena.

Dopisi.

Iz treh krajev. — G. urednik! Ali je mogoče, da bi bil dopis kar iz treh krajev — in bi ne bil imenovan noben kraj — pa boste vendar kraje spoznali? Hm — majate z glavo — kakó to, kake bodo „potne črtice“ brez krajevnihi imen? Jaz pa hočem dokazati s tem dopisom, da se dá to napraviti. Le dobro pazite!

1. kraj.

Kaj ne, tam ste že bili, kjer privre voda na dan v velikem curku, kakor bi peklensček brizgal z velikansko brizgalnico in hotel napojiti široko polje — da se alkohol ne posuši! — pa jo včasih, to brizgalno, takó napné, da voda še čez cesto gre in gori do kolen... In blizu tistega curka je akademija, kjer mlad gospod in še mlajša gospodična vlivata v curek — pardon! — v človeške možgane razne vodene atome in molekule. — Pa kadar jima teh zmanjka, pa počivata in premišljujeta, koliko piva je že skrat posušil — ozir. v svojo podzemsko brizgalno spravil, da je bo v mogočem curku spet svetu prodajal kot pristno vodo — da bodo zopet tam doli v tisti kunštno velbani hiši rekli: „Glejte, pivo je posušeno, s čim bomo plače povišali? ... Pa od 30. maja do 6. junija sta mladi gospod in mlajša gospodična gotovo iztuhtala nov vir ali curek, iz katerega bosta zajemala nove atome in molekule, pa jih vlivata v človeške možgane. Drugače — veste g. urednik — se ti človeški možgani takó posuše da se od lune vnarjejo in zgoré: kak križ potem, če bomo imeli toliko lunastih ljudi! ...

2. kraj.

Kje je ta? — Kjer se že več časa kregajo tje in sem, noter in ven, ali so res v enem letu popili za 3000 kron šnopsa? Jaz tega ne verjamem, Vi tudi ne, kaj? — O pa ne, pa ne, o tega pa ne! In da tudi ženske pijejo šnops — da ima ena celó patent na to? O pa ne, pa ne, o tega pa ne! — In da so celó pogoreleci namesto podpore za novo streho dobili podporo za fuzel-pijačo? O pa ne, pa ne, o tega pa ne! In da purgermašter preklinja nekega „gospoda“, češ, da je ta spravil v „Pr. List“ njegovo rakrání? O pa ne, pa ne, o tega pa ne! — Vi g. urednik tega ne verjamete, jaz tudi ne — tega sploh ni treba verovati! ...

3. kraj.

Kam pa zdaj? — Peljem Vas v tisto kotlino, katera je od 20. maja dalje

takó imenitna, da jo slavé kar v dveh časopisih — če se ne motim — celó v treh; pa ta zadnji je le obliček (sem hotel reči odrezek) enega prvih dveh. Jme one kotline je torej svetovno znano, zlasti še zato, ker tam zelenolične gospodične noč in dan prepevajo krasne pesni z refrenom: kva, kva... V tisto kotlino je bil svoje dni zašel tudi Vaš dopisnik, ki je bil toliko neumen, da je Vam poslal dopis „O! nekod — za povsod“! Le po strani Vam povem, da je ta dopis — kakor urnebesni krik — izbudil nekaj Vaših starih dopisnikov, ki so do zdaj spali radi „ljubega miru“... Pa o tem ni zdaj govora! Vaš dopisnik torej je bil zašel v ono kotlino z enosložnim imenom, ali v stari bolj blagoglasni pisavi z dvema črkama, od katerih je ena diftong. Če še ne veste, kaj je to — diftong — Vam povem, da so to dvoskupni samoglasniki, kakor jih čujemo iz pasjih in mačjih goltancev... In kaj je Vaš dopisnik — midva se namreč dobro poznavata — videl v tistem slav-nem kraju? Tam v detelji je ležal nekdo (Vašega lista konkurenta g. imenuje očeta M... hčera!), češ, da se je napil in obležal v detelji? Šentano, kaj ni lepó napiti se in obležati v detelji? Slabo bi bilo, ko bi tak-le človek obležal pod mizo in bi ga pod mizo božkali s podplati in cveki... Še slabše bi bilo, da bi tak-le revež kimal v akademičnem kolegiju poleg litra — vode... Ali, g. urednik, tega ne morem odpustiti dopisniku „O! nekod“ — a, da toliko pobija ples in alkohol! Tudi tam v kraju pri velikem curku in v kraju z diftongovim imenom so imeli ples in so študirali alkoholno vprašanje — pa kdo jim more kaj? Da so godci plesali in plesavci godli, to je bilo le zaradi lepšega; glavna stvar je, da so alkoholno vprašanje dobro rešili — da ne bo treba se našim abstinencem več toliko truditi in steno v bob metati, ter Vašemu dopisniku ne več pisati o šnopsu za 3000 kron, in meni ne več tega preiskovati, ki sem prevzel težko službo

žganje merca.

Iz Kostanjevice na Krasu.

Znani sramotilec naših poštenih ljudi je priobčil v „Soči“ z dne 13. t. m. zopet daljši dopis, ki je poln laži. Zastopniku bande, ki se valja po blatu, da potem lažje druge maže, naj bo sledeče v odgovor:

Zadnjič smo samo sumnjo izrekli, da bi bil utegnili vaš zaupnik, pobiti okno s kamnom ter poškodovati trte, danes bi pa skoro lahko naravnost trdili, vi sami ste vse naredili ter ste pri tem c. kr. orožništvo in c. kr. sodnijo v Komnu imeli naravnost za norca! Pri tej trditvi opirali bi se lahko na vašo lastno izjavo v imenovanem štev. „Soče“. Tam očitno trdite, „da veste, odkod je tisti kamen in da poznate tudi junaka, ki je kamen pobral in ga v žep djal“... in zopet: „Junak je izdan“ kličete zagostlavno, — pri sodnijski obravnavi v Komnu pa niste ničesar vedeli in nobenega junaka poznali, da bi ga bili imenovali ali izdali! Ali ni to čudno? Kako gre to skupaj, to mi razložite učeni dopisnik? Mi si te stvari ne moremo drugače razložiti, kot na ta način, da je tisti junak vaš zaupnik in pristaš, in da je dotično „junško delo“ izvršil z vašo vednostjo in najbrž vpričo vas, zato prav lahko veste vse tako natančno. Ako bi to ne bilo res, bi vi vendar vam tako znanega junaka gotovo imenovali. Ravno zaradi tega bi bila lahko opravičena naša trditev, da ste imeli vi pri tej stvari c. kr. orožništvo in c. kr. sodnijo naravnost za norca. No, če je gg. orožnikom prav, da jih Vi za nos vodite, je nam tudi prav, častno pa to za Vas ni!

Nadalje očitajte našim društvenikom, da se vedno pretepajo, in da so celo „farovski kuharici“ okna pobili Vprašali smo jo o tem, kaj je res, pa ona ne ve ničesar o pobitih oknih, in mi tudi ne. Ta trditev je navadna „napredna“ laž, ki je prišla v list samo radi tega, da je mogel dopisnik obregati se ob „farovsko kuharico“. Ta kuharica mu je — kakor je videti, vedno v glavi. Čudimo se temu in radovedni smo, kaj bo rekla nato njegova „Ančka“. Ako bo vedno fantaziral le od kuharice, mu utegne postati „Ančka“ ljubesumna, in potem — kaj bo? —

Kar se pa tiče dogodkov krčmi pri U., nato pa mi ne bomo odgovarjali; tu naj se oglasi krčmar. Rečemo samo to: ako bi udje „napredne“ bande svoje dolgove pri krčmarju T., kjer so se zbi-

rali, tako redno plačevali in poravnali, kakor plačujejo naši društveniki pri krčmarju U., bi bil krčmar T. veliko bolj vesel in zadovoljen kot je. Njemu niso pustili samo prazne mize in kozarcev, ampak tudi prazne sode in pa bukvice, kjer je na potrpežljivem papirju napisanega polno dolga. Dopisnik, pa če te v tem oziru še kaj srbí, pa rajši tukaj pobrskaj!

Iz Mirna. — Naš dopis v „Prim. Listu“ je naše „naprednjake“ hudo razburil. Dočim podč ob 11. uri nas navadne zemljane iz krčem, si pa sami še po ti uri hladijo svojo jezo s pivom in šampanjcem. Posebno bi radi izvedeli za ime dopisnikovo. Mi pa svetujemo, naj bi se raje za vsebino dopisa zanimali, nego pa za dopisnika, ki ni poročal nič drugega, nego golo resnico. Tovarnarju g. Faganeliju je baje rekel te dni naš „visoki“ g. učitelj: „Čotič bo moral iz Avstrije, ako ga vi zapodite z dela in ako ga ne vsprejme Drafovka.“ Ni li to domišljavo, gospod? Svetoval bi g. učitelju, da se med nami nekoliko skromnejše vede in da nas preveč ne izziva, kajti zgoditi bi se znalo lahko, da bo moral poprej pobrati šila in kopita nego pa Čotič. Kako preobjesten in ošaben je ta naš „visoki“ g. učitelj, naj dokaže ta le dogodbica. V krčmi g. Faganelija je sedel in pil tudi neki mladenič. Ko je prišla 11. ura, prišli so k njemu ter mu velevali, naj zapusti krčmo, češ, da je to policijska ura. Mladenič pa ni hotel koj ubogati in je rekel, da ako ni policijske ure za one gospode, ki sedé v drugi sobi — bili so to gospodje mirenškega „magistrata“ in med njimi tudi občinski tajnik, g. učitelj — potem tudi zanj policijska ura ne obstoji, ker postava ne dela razlike med njim in med imenovano gospodo. Nato se je pa g. učitelj razkoračil ter izustil te le besede: „Mi smo gospodarji policijske ure!“ Ni li to imenitno?

Gospodje z našega „magistrata“ so po našem mnenju prvi poklicani, da dajo ljudstvu lep izgled ter da se pokoré do ločbam policijskega reda. Tega pa ti gospodje ne delajo, marveč nam je znano, da so že mnogokrat sedeli v naših krčmah mnogo čez policijsko uro, za katero trditev nam ne manjka dokazov.

Zdaj pa nekaj drugega. Kakor čujemo, moralo bo goriško podporno društvo tožiti g. Jakila, ki je odločen nasprotnik našemu društvu in o katerem smo že toliko pisali. Tako je namreč zankazalo goriškemu podpornemu društvu okrajno glavarstvo v Gorici z odlokom dne 6. t. m. Saj je pa tudi čas, da pridemo s to zadevo enkrat h koncu.

Iz Bovca. — Na binkoštno nedeljo zjutraj smo se zbrali v naši farni cerkvi, da začnemo s pomočjo sv. Duha zlasti dandanes velevoristno pobožnost sv. misijona pod spretnim vodstvom treh veleč. gospodov iz Jezusove družbe. Resnice naše sv. vere so nam znali temeljito, in vendar zelo poljudno razlagati, tako da je bilo od dne do dne vedno več zvestih poslušavcev, ki so sledili svetim govorom z vidnim zanimanjem, marsikatero srce se je ogrelo za vzvršene vzore naše sv. vere, marsikatero oko je rosilo solze resnične pokore. Čez tisoč ljudi je pristopilo k sv. zakramentu, kar služi v jasen dokaz, da je obrodilo seme božje besede obilo zlahnega sadu. Dal Bog, da zasije tudi v našem trgu, tako v privatnem kakor v javnem življenju, svitla zarja pravega krščanskega življenja!

Iz Livka. — Nesreča ne miruje! Livškemu mlekarku Antonu Medved je pod težkim bremenom spodrsnilo in si zlomil nogo. — Deček Ivan Faletič od Golobov je klestil lipo in tako nesrečno padel z debla, da si je zlomil roko. Oba je prav spretno zravnaval in obvezal g. Dr. Franek iz Kobarida. — Ivan Perat, p. d. Matije, je streho popravljaj. Ko je bil ob slemenu, se mu je vrv vtargala in je telebnil na zemljo, kjer je obležal docela nezavesten. Da ni takoj prišel na lice mesta bivši sanitejec Jože Matelič, p. d. Agatin, bi bila številna Matijeva družina danes brez skrbnega gospodarja. — Hvaležna Bogu za rešitev iz očitne smrtne nevarnosti, sta se Matijeva poslužila 25-letnice svoje poroke in obhajala v ožjem krogu svojo srebrno poroko se zahvalno peto sv. mašo, pri kateri so vsi svatje prejeli sv. obhajilo. Pač lep in posnemanja vreden izgled. — Soprog našega podžupana, gosp. A. Hrast, p. d. Jurca, so v goriški ženski bolnišnici odrezali desno nogo. Tako so vzorni gospodinj in materi ohranili vsaj življenje.

Te dni se je povrnila domov. Bog jo ohrani izgledni družini.

Zdaj pa še kaj veselega. Sv. R. Telo smo letos praznovali prav izredno slovesno. Lepo misel zunanjega veličja je sprožil uradnik tukajšnje c. kr. finančne postaje, vi okorodni g. prof. Fr. Strassoldo. Livški vaščani pa so se navdušeni odzvali. Bilo je tako lepo, da ljudje ne pomnijo kraj takega. Upamo pa, da vse zunajnosti so bile le izraz dušnega poveljevanja G. J. Kr. — Čast!

S Cerkljanskega. — (Novice.) Procesija sv. R. T. v Cerknem je bila veličastna, udeležba ogromna. Slava Kristusa! Ta dan je nastopila v prvo pri cerkvenih slovesnostih nova cerkljanska godba na pihala pod vodstvom g. Gabrijele Bevka.

Umrla je binkoštno sredo v Cerknem še v mladih letih gospa Julka Kranjc, r. Rojc-Cerin; bila je zadnja potomka znane Joškove rodovine. N. p. v. m.!

Jagerski župnik, g. Henrik Peternel se je za binkoštno praznike preselil na svoje novo mesto na Št. Viško Goro. Bog z njim! V cerkljanski dekaniji je 9 duhovnjik; od teh so zdaj 4 prazne: Ravne, Orehek, Police in Jageršče. Ako pojde tako naprej, kam pridemo!

V Otaležu je bila radi ošpic šola 14 dni zaprta. Umrl ni nihče.

Dolgotrajna bolezen tlači obče spoštovanega g. Antona Sedeja, brata prevzvišenega kneza in nadškofa; vendar upamo, da se mu spet povrne toli potrebno zdravje. Bog daj!

Vodovod v Plužnah pri Otaležu dobro napreduje, dasi so bile radi njega hude borbe. V oktobru bo menda končan. Tudi v Cerknem prenove vodovod.

Nestanovitno slabo vreme imamo letos že dolgo časa na Cerkljanskem. Dolga zima je zlasti po hribih okrog zadrževala delo, zdaj pa nas plaši od praznikov skoraj vsak dan severovzhodnik z nevihtami in točo. Tolikrat je že začela naletavati, a hvala Bogu, prizanesla nam je. Vendar pa je napravila zlasti po Gor. Novakih in v Davči precj škoda. Črni vrh nad Novaki in sosedni Begaš sta bila o Binkoštih kakor zasnežena od toče in sode. Ker ni bilo letos še skoraj nič toplih dni, ljudje po hribih na okrog tožijo, da nič ne rase; sena nima nihče, uboga živina pa ne dobi skoraj nič paše.

Lepo napreduje po Cerkljanskem domača „Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“. Prav je tako! Domači slovenski zavodi naj izpodrinejo tuje. Priporočuje jo pa posebno poštenost in točnost odškodovanja pri požarih!

S Pečln, dne 17. junija. Jako poredkoma se oglašamo v cenj. „Prim. Listu“. Slovenski javnosti smo skoraj pozabljeni. — Tu intam pa vendar ne moremo, da bi ne sporočili tudi tebi cenj. „Prim. List“ o kakem dejanskem napredku.

Za nas Pečane je danes vesel in naravnost zgodovinski dan. Danes smo prvič obhajali procesijo presv. R. T. — Od pamtiveka imamo že procesijo sv. Florjana, katere se ima udeleževati cela šentvitskogorska fara s križem. V zadnjih letih imamo tudi procesijo sv. Marka; zdaj smo dobili pa še za stalno dovoljeno procesijo presv. R. T., zakar se imamo zahvaliti č. g. vikarju I. Spitzerju, ki se je trudil, da smo dobili dovoljenje. Ljudstvo je z veseljem pozdravilo ta korak — naprej. Fantje in dekleta so kaj marljivo delali v soboto za ozaljšanja procesne poti. Pač po pravici slovesno Pečani, da smo vedno mej prvimi, ko se gre za kako cerkveno napravo ali v proslavo cerkvene slovesnosti. In tako je tudi prav! Le pod to zastavo se zbirajmo vedno, pod zastavo najsvetejšo, pod zastavo križa; tukaj je zmaga naša! Naj le vihraje viharji življenja „duhčasa“, framsonska „naprednost“, ne bodo nas omajali, če bomo vedno in trdno stali pod zastavo najsvetejšo, pod zastavo križa.

Naj te skromne vrstice zadostujejo v proslavo veselega in slovesnega dogodka. Bog daj, da bi Pečani vedno in povsod ostali tako vneti — s pravim namenom za čast božjo!

Pečinski.

Novice.

Smrtna kosa. — V pondeljek je umrla v Gorici gospa Julija Feigl, so-proga vpokojenega računskega revidenta gozdarskega urada, g. Iv. Feigelja. N. p. v. m.!

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. Frančiška Gril 3 K, Štefan Černigoj 30 v, Ivan Oblokar 1 K.

Bog stotero poplačaj!

Za Alojzijevšče: Preč. g. Ant. Plesničar 15 K, tolminska hranilnica in posojilnica od čistega dobička 50 K.

Bog povrni!

Izpit vsposobljenja za vrtnarice s slovenskim učnim jezikom so napravile sledeče g.čne: Brešan Anastazija iz Podgore, Čopi Gabrijela iz Kronberga, Gregorič Amalija iz Dekan, Hvala Helena iz Šempasa, Klun Kristina iz Mirnega, Lazar Josipina iz Podgore, Mahnič Ivanka iz Dekanov, Peček Amalija iz Grahovega in Zikalnig Uršula iz Sv. Štefana (Koroško).

Železniški minister dr. Derschatta. — V nedeljo popoldne ob 2. uri se je pripeljal po novi železnici iz Jesenic v Gorico železniški minister dr. Derschatta v spremstvu nekaterih višjih železniških uradnikov. Ko si je minister ogledal tuk. postajo in je v restavracijski dvorani poobedoval, se je odpeljal naprej proti Trstu, kamor je dospel ob 5. uri popoldne. Dr. Derschatta se je mudil v Trstu včeraj čeli dan, da si je ogledal razne naprave na novem kolodvoru bohinjske železnice. „Piccolo“ je jako zadovoljen z novim ministrom ker je dal takoj odpraviti na novem kolodvoru vstopne liste, na katerih se je nahajal slovensko-nemški tekst in proti katerim je „Piccolo“ v petek hudo rentočil in je bila v tem pogledu stavljena od ital. posl. tudi interpelacija. Dr. Derschatta je bil, kakor je znano, pred svojim vstopom v minist. voditelj nemške ljudske stranke. Kot tak je bil kakor trdijo vsi, ki ga poznajo jeden najzagriženjših sovražnikov Slovencev. Kot tak ostane skoro gotovo dr. Derschatta tudi kot železniški minister in je torej popolnoma opravljena bojazen, da bo pri imenovanju uradnikov na Bohinjski železnici potisnil kar največ mogoče Nemcev v naše slovenske kraje, da bodo ti pravljali podlago novemu nemškemu mostu od Belta do Adrije, o katerem vsi Nemci ne le vedno sanjarijo, ampak tudi dosledno nato delajo, da bo tak most prej dozidan, pri čemur jih ima po njih mnenju v prvi vrsti in najbolj podpirati nova železniška zveza s Trstom.

Bohinjska železnica. — Ob dohodu prestolonaslednik nadvojvode Frana Ferdinanda dne 15. julija k otvoritvi nove železnice, naj ob vsaj proggi viharjo slovenske trobojnice. Pokažimo slovenski značaj naše zemlje! Župani, duhovniki, vsi Slovenci storite svojo dolžnost! Pozdravni govori naj bodo povsod slovenski! Dovolj časa je do otvoritve, da se napravi vse tako, da bo v čast slovenskemu imenu!

Iz Rihemberga nam pišejo: V Rihembergu je bil dne 16. t. m. dosednji župan g. Jožef Pavlica jednoglasno izvoljen za župana. Volitev je vodil sam visokor. g. dvor. svet. in vod. okr. glav. prof. Attems. Novo staršinstvo je po volitvah napravilo kratek obed v krasni in dično ozaljšani resmestni veliki dvorani gostilne g. Maksa Ličen, katerega se je udeležil tudi g. dvorni svetnik. Imel je priliko se prepričati, kako priljubljen je in koliko zaupanja uživa pri ljudstvu vsled svoje ljubeznjive postrežljivosti. — G. županu Jož. Pavlicu kličemo na mnoga leta v blagor občine!

Prijet tat. Sinoči je aretiral občinski redar solkanski Anton Jug nekega Štefana Skrta od sv. Štefana, ki je ukradel v Šempasu polno vrečo gnjati in slanice. Skrt je shranil ukradene reči pri nekem Solkanu in je hotel te še le zvečer odnesti proti domu, kar se mu pa ni posrečilo. Skrta je izročil redar orožnikom, ki so ga prepeljali v Gorico v zapore.

Nesreča pri kopanju. — Včeraj zvečer proti 6. uri so se kopali blizu opekarne nahajajoče se za goriškim pokopališčem, trije dečki v tam nahajajočih se mlakah iz katerih zajemljejo vodo, da z njo namakajo ilovico. Med dečki je bil tudi najstarejši Peter Darjavec sin nekega delarca, stanujočega na Cingrofu. Ta je v mlaki utonil, tako, da je bil že mrtev ko ga je neki opekarški delavec potegnil na suho.

Padel je z lokomotive na tuk. kolodvoru južne železnice kurjač Viljem Blodaj iz Trsta ter je ostal nekaj časa popolnoma nezavesten. To se je zgodilo v pondeljek proti večeru. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico. Blodaj je bil

namreč vinjen. K sreči se pa ni hudo poškodoval in je že v torek zapustil bolnišnico.

Nevaren človek. — Nevaren človek je sin blažena Italije 29-letni Anton Lodovici iz Ciane v blaženi Italiji. V nedeljo se je nahajal ta človek v krčmi na Lesinah. Tam sta bila tudi dva druga njegova rojaka, ki delata pri novem mestnem vodovodu. Med temi se je vnel prepir. Lodovici je potegnil iz žepa neko rezilo in je z njim zamahnil proti jednemu svojih rojakov in k sreči zadel le klobnk drugega. Rojaka, ki sta bila pametnejša od Lodovicija, sta se nato odstranila ter se podala domov k počitku. Po noči pa ju je vzbudilo iz spanja streljanje iz revolverja. Ko sta šla pogledat k oknu, kdo strelja, zagledala sta na cesti Lodovicija, ki je streljal proti oknu njune sobe. Policija je spravila vročekrvneža pod ključ.

Grozna nesreča. — V pond. popoldne ob 3^{3/4} uri je peljal 79-letni posestnik, Josip Kocjančič, stanujoč v ulici Coronini št. 16. voz drvi iz vojaškega skladišča po tekališču Verdi, da bi jih prepeljal v vojašnico domobrancev. Kocjančič je sedel na vozu, v katerega sta bila vprežena dva mlada konja. Za Kocjančičem pa se je vozil na motociklu topničarski poročnik bar. Spaun, nečak vpokojenega admirala bar. Spauna. Hkratu sta postala konja nemirna, ter sta začela najprej hudo brcati okolo sebe, a sta se kmalu za tem popolnoma splašila ter začela naglo dirjati, tako da je voz odskakoval od tal, in da so začela polena padati na desno in na levo.

Kocjančič se je na vso moč trudil, da bi konja zdrazil, kar pa se mu ni le posrečilo, ampak je pred hišo št. 36 sam padel pod voz, ki je šel čezenj ter ga strašno poškodoval. Kolesa so mu namreč popolnoma premastila desno nogo in levo skoro ravno tako. Istotako so mu kolesa zmečkala levo roko, ter je bil Kocjančič sploh po celem telesu poškodovan. Konja pa sta dirjala naprej prepuščena sama sebi in v Gledališki ulici zgodila bi se bila kmalu druga grozna nesreča, kajti manjkalo je za las, da se nista splašena konja zagnala v neko kočijo, ki jima je prišla ravno takrat nasproti. Šele, ko je padlo z voza jedno poleno med kolesa ki se niso mogla vsled tega več vrteti in se je vsled tega voz prevrnil na tlak, sta se konja ustavila in je jeden celo padel na tla. Nesrečnega Kocjančiča so prenesli v bližnjo bolnišnico, kjer so mu takoj odrezali desno nogo. Ni pa upanja, da bi Kocjančič ostal pri življenju. Kaj je to grozno nesrečo zakrivilo ni še dognano. Očividci namreč pravijo, da poročnik bar. Spaun ni pretekel Kocjančičevega voza in da je bil še precej oddaljen za njim. Tudi pravijo očividci, da se bar. Spaun, ko je nameraval preteči Kocjančičev voz ni vozil naglo in z onim ropotom, s kakoršnim se žal, le prepogosto vozijo motociklisti po mestu. Takrat namreč sta se tudi dva velika psa lajaje lovila okolo konj in ni torej popolnoma izključeno, da bi se ne bila mlada konja vsled tega lajanja splašila. Nesrečni Kocjančič je bil jako spoštovan posestnik in nenavadno skrben in priden gospodar.

Kocjančič je umrl že ob 8. uri zvečer istega dne.

Izjava. — Take dopise — bodi dopisnik kdor hoče — kakoršen je bil dopis „Od nekod — za povsod“, podpisujem jaz z obema rokama in želim, da bi „Prim. List“ na enak način še mnogokrat in še bolj živo nastopal proti plesu in žganje kugi: s to izjavo se gotovo pomiri čepovanskega župana razburjena kri.

Anton Plesničar,
župnik.

Nevihta. — Dne 19. t. m. je razsajala v Döberdubu huda nevihta z nalivom. Strela je ubila eno kravo in enega junca na poti s paše posestniku Frandoliču Josipu.

Zaradi poneverjenja so zaprli v pondeljek sodnega kancelista, ki je bil pred kratkim premeščen iz Bovca v Gorico.

Hranilnica in posojilnica za farno občino Kamnje, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija t. l. ob 3. uri popoldne v občinski hiši svoj redni občni zbor s tem-le dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva; 2. poročilo nadzorstva; 3. potrjenje računskega sklepa za l. 1905; 4. poročilo o izvršeni reviziji; 5. volitev načelstva; 6. volitev nadzorstva; 7. slučajnosti. Ako bi ne došlo ob določenem času zadostno šte-

vilo društvenikov, vrši se pol ure pozneje na istem mestu z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število navzočih.

Irredentovske razglednice. — V Piranu se je vršila letos velika skupščina zloglasne „Lege“. Tem povodom so izdali razglednice z Dantejevim kipom, obdanim od rož (na levi strani razglednice) z napisom v spomin X. kongresa. V sredi je jadransko morje s točko Piran. Nad morjem plava orel z razprostrtimi krili; v krempljih drži trakove z napisi: Trieste, Trento, Istria, Gorizia, Dalm. azia

Občni zbor „Hranilnice in posojilnice“ v Renčah bode dne 1. julija 1906 ob 4. popoldne v uradnih prostorih z dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva; 2. potrditev rač. zaključka 1905; 3. poročilo revizije izvršene po Goriški zvezi; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Sprememba pravil; 6. predlogi.

Načelstvo.

Umrla na potu v bolnišnico. — V pond. popoldne okolo 5. ure in pol so pripeljali iz Fave v tuk. žensko bolnišnico 30-letno Lucijo Škerjanec, mater treh nedoraslih otrok. Ali ravno, ko so prišli z vozom do bolnišnice, je bolnica na vozu izdahnila svojo dušo. Soproj, ki jo je spremljal, videvši to, začel je tako obupno jokati in kričati, da so ljudje, ki so bili blizu, koj spoznali, da se je revežu zmešalo. Traplo žene so prepeljali na tuk. pokopališče ter je položili tam v mrtvašnico nesrečnega soproga pa v tuk. blaznico.

Blagoslov razporoke. — Po uradni statistiki se je v mesecu aprilu t. l. v Berolinu poročilo 48 samcev žene, ki so bile že dvakrat ločene; 14 vdovcev je sklenilo vdruge zakon z ženami, ki so bile že jedenkrat ločene; jeden vdovec je poročil ženo, ki se je bila že dvakrat ločila. Sedem vdruge ločenih mož poskusilo vnovič svojo srečo v zakonu in jih poročilo pet od njih samice, dva pa sta poročila ločene žene.

To zadostuje za eden mesec. Ubogi otroci iz takih zakonov. To so zares žalostne razmere.

V boj za slovensko šolo! To je naslov lepi poslanici, ki jo je izdal v spodbujbo koroškimi Slovincem g. Matej Ražun, župnik. Tiskala jo je tiskarna „družbe“ sv. Mohorja“ v Celovcu. Priporočam!

Bodoča narodna in gospodinjstva šola v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem. — To je druga poslanica gosp. Mateja Ražuna, ki se je tiskala v tiskarni „družbe“ sv. Mohorja“ v Celovcu, ki jo tudi priporočamo vsem cenjenim čitateljem.

Listnica uredništva. — Gg. dopisnike, kojih dopise nismo mogli danes v listu priobčiti, prosimo naj blagovole potrpeti do prihodnje številke.

Listnica upravnštva. — Nekdo nam je postal te dni po poštni nakaznici kot naročnino 1 K 75 v; ne da bi se bil podpisal. Poleg tega pa manjka na dotični nakaznici slučajno tudi poštni pečat. Prosimo torej, da bi se dotičnik pri nas oglasil, bodisi pismeno ali pa tudi osebno.

Loterijske številke.

16. junija.
Dunaj 26 81 84 62 12
Gradec 79 60 29 20 80

Skrb vsake gospodinjje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravila v prospeh in pomeni, ima torej neprecenljivo prednost za vsako gospodinjstvo!

Podarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte je izvorne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

ZAHVALA.

Vsem, ki so nam v času dolge in mučne bolezni ter smrti našega sina, soproga oziroma brata, gospoda

JOSIPA LEBAN-a,

na katerikoli način izražali svoje sočutje in sožalje, bodi jim izrečena prisrčna zahvala. Osebito najtopleje se zahvaljujemo preč. duhovščini za spremstvo k večnemu počitku, obenem veleč. g. domačemu župniku, Josipu Primožič-u za vso njegovo skrb in ljubeznivost v bridkih urah, kot domačemu pastirju. P. n. učiteljskemu osebju s šolsko mladino in gg. pevcem za lepo petje v cerkvi, ob grobu in za darovane vence, ter vsem, ki so se tako mnogoštevilno udeležili pogreba ter tako izkazali zadnjo čast.

V Prvačini, dne 11. junija 1906.

Žalujoci ostali.

Rojaki, spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega Doma“.

Op. štev. E 1032/6

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 22. maja 1906. opravilna štev. E 1032/6 prodajo 11. julija 1906 predpoldne ob 10. uri v Gorici, ulica Dogana na javni dražbi: modno blago, štaeunske mobilje itd.

C. kr. okr. sodnija, od. VIII.

v Gorici, dne 19. junija 1906.

PELIZON.

I. Primožič

slovenski optikar v Gorici
ulica Vetturini 3,

priloga č. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo

optičnih izdelkov

in sicer vsake vrste očal, barometre toplomerje, zdravniške toplomerje, daljnogleda, vage za vino, žganje itd.

Sprejema naročila in poprave in pošilja na dom.

And. Fajt,

pek. izvedenec Gorice
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, k. For za nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moka, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Anton Kustrin,

trgovec v Gorici
Gospoka ulica št. 25

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljseve prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

VIKTOR TOFFOLI

Gorica, via Teatro štev. 20

velika zaloga oljki-
nega olja iz naju-
godnejših krajev.

Olje za luč	32 kr. lit.
„ fineje	40 „ „
„ holje	44 „ „
„ dalmat.	48 „ „
„ istrsko	56 „ „
„ corfu	56 „ „
„ bari	60 „ „
„ lucca	70 „ „
„ nizza	80 „ „
„ najfineje	1 gl. „

Priloga dalje pristno in zajamčeno olje v vrčih.

Postrežba najpošteneja.

Gorica, v. Seminario štev. 10

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije — Okrepé želodec, storé, da agine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Peter Škerbic,
Gorica, Riva Carno h. št. 13
(nasproti zaloge vina g. bratov Bolaffio)
priporoča svojo zalogo piva iz prve domače pivovarne g. Auer-jevih dedičev v Ljubljani.

Jakob Šuligoj, Gorica, urar c. kr. drž. železnice, Gospoka ulica št. 25
priporoča svojo zalogo raznovrstnih birmanskih daril po zmeritih cenah.

Gg. duhovni

Morske kopeli

Podporno društvo za duhovnike („Pio Sovvegno“) v Gorici odpre dne 1. julija t. l. v Građu svoje zdravilišče. P. n. člani in drugi duhovniki, potrebujoči morskih kopeli, dobivali bodo v njem stanovanje in hrano po zmernih cenah.

Prošnje je obračati na vodstvo podpornega društva za duhovnike (Pio Sovvegno) Gorica.

POZOR POZOR

Anton Krušič

trgovec, krojaški mojster, tekališče J. Verdi 33 in tekališče Fr. Josip 53

Zgoraj imenovani naznanja sl. občinstvu in posebej č. duhovščini, da mu je ravno došpelo sveže avstrijsko in angleško blago za vsakovrstne stanove. Izdeluje po najnovejših krojih. Blago in delo jamči.

Bližnja sezona

Kar. Draščik

Odlikovana pekarija in sladničarna
v Gorici na Kornu (v lastni hiši)
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Posor! Eno krono nagrade!

Posor! Eno krono nagrade!